

HNIEZDO 34-36/2023

Časopis veriacich Rímskokatolíckej farnosti Hniezdne s filiálkami Forbasy a Kamienka - 8. ročník - 20. august 2023

Farská púť do Levoče

Bazilika Navštívenia Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči patrí medzi najstaršie a najnavštevovanejšie miesta východného Slovenska. Už dlhé desaťročia majú k nej, no najmä k levočskej Panne Márii, blízky a vrúcny vzťah mnohí veriaci našej farnosti.

V krásnu letnú sobotu, dňa 22. júla 2023 o 10.00 hodine celebroid na tomto posvätnom mieste svätú omšu pán farár Peter Oleksák pre všetkých prítomných veriacich z Hniezdného a Forbas, ktorí prišli do Levoče nielen objednaným

autobusom, ale aj svojimi autami a pán farár s manželmi Štelmachovými dokonca na bicykloch.

Záujem o farskú púť bol veľký. Prihlásilo sa viac ľudí, ako bolo voľných miest v autobuse - čo bolo naozaj potešujúce. Nebeskú Matku sme oslavovali slovami žalmu: *„Blahoslavená si Panna Mária, lebo si nosila Syna večného Otca.“*

Každý jej však predniesol aj svoje osobné modlitby poďakovania i prosby o jej pomoc a ochranu, aby nás všetkých skryla pod svoj materinský plášť.

Janka Fidermáková

Zvonivá história zvonov 3

Koncom 3. a začiatkom 4. storočia opustil zvon vchod do jaskyne otcov pustovníkov a zavesili ho vo vežovitých budovách alebo na stenách, aby sa dalo na ňom zvoniť pomocou lana. Napokon prevzal na seba úlohu zvolávať doďaleka roztratených eremitov (pustovních mníchov) počas sobôt a nedeľ na bohoslužobné obrady. O všeobecné uplatnenie zvonov v liturgii sa zaslúžili pápeži sv. Gregor I. Veľký a sv. Sabinián na prelome 6. a 7. storočia. Roku 590 zaznel prvý zvon v Ríme a roku 604 nariadil pápež Sabinián, aby sa zvonom oznamovali hodiny k modlitbám. Zvončeky slúžili aj ako pomôcka pre exorcistov, ktorými zvonili počas obradov vyhánania nečistých síl každého druhu.

Hlas umieráča mal podľa tradície odháňať zlých duchov od duší vychádzajúcich z tela a ukazovať im cestu do záhrobia. S tým súvisí aj symbolika plynutia času, kedysi na pohreboch zazvonili umieráčikom toľkokrát, koľko rokov žil nebožtík. Umieráčikovské vyzváňanie zastavilo nejdneho náhlivca, aby sa pomodlil za dušu zomretého. A to bola neraz príležitosť na premýšľanie o vlastnom živote i o jeho zmysle. Kedysi dávno umieráčik prezrádza aj sociálne postavenie, pretože tí majetnejší si mohli dovoliť žiadať dlhé vyzváňanie.

Osvedčeným návodom bolo odlievanie z bronzu, niekedy s prídavkom striebra a zlata, pričom srdce bolo z ocele. Taký bol receptár, ale iba od zručnosti majstra záviselo, aký bude mať zvuk zvon ním odliaty a aký význam bude mať farnosť, z ktorej sa zvonenie doďaleka rozlieha. Odlievat sa nemohlo len tak - existovali na to príslušné zvyky a rituály, vrátane vhodnej doby na takúto prácu. Odlievanie zvonov sa tradične

uskutočňovalo v piatok o 15:00, čiže v hodinu Ježišovej smrti. Zvony zvonja pre večnosť a sú pre večnosť určené. Preto sú ľudia fascinovaní už zdĺhavým a komplikovaným procesom výroby. Ten, kto odlieva zvony, môže myslieť v rozmedzí storočí. Zvony, ak nie sú zničené vplyvom zvonka, dokážu pretrvať stáročia. Vyzváňajú aj vtedy, keď ten, kto ich počuje dnes, ešte nebol ani na svete. Zvony umožňujú počúvať ľuďom večnosť. Pripomínajú im ohraničenosť ich životov.

Zvonár predstavoval v mysli iných ľudí človeka, ktorý ovláda niečo tajomné, neobvyklé a mystické. V stredoveku (5. - 15. storočie) sa skúsení zvonári tešili veľkej dôvere. Veľmi často zasadali v mestskej rade a

väčšinou boli váženými občanmi. Dočkali sa nezriedka vysokých pôct i vyznamenaní, na čo boli patrične hrdí. Išlo nielen o čestnú, ale aj zárobkovo zaujímavú profesiu, pretože často uschovávali testamenty zámožných občanov. Vzhľadom k všeobecne rozšírenej predstave, že zvuk zvonov rozháňa búrkové mračná, však nešlo o príliš bezpečné povolanie. Mnoho zvonárov pri "rozháňaní mračien" stratilo život, keď ich zasiahol blesk. Okrem zvonenia bol v niektorých mestách aj zvyk v čase búrky zapáliť lampáš na kostolnej veži. Používanie zvonov sprevádzalo viacero zásad, podľa ktorých mal napríklad zvoniť "iba kostolník" a nikdy nie jeho žena, kláštory mohli vlastniť iba stredné zvony, aby neprehlušovali tie vo farnostiach a cechy nemohli mať svoje vlastné zvony. Je zaujímavé, že oddávna spôsob a čas využívania zvonov určoval biskup z titulu moci mu zverenej, ktorý vydáva súhlas aj na iné zvonenie ako na liturgické účely.

Veľmi zaujímavú históriu a význam má tzv. signatúrka, teda najmenší zvon, ktorý sa v minulosti nachádzal vo vežičke s tým istým názvom, najčastejšie na skrížení hlavnej a priečnej chrámovej lode, príp. nad priestorom s hlavným oltárom (presbytériom). Jeho užívanie súviselo s "duchovným prijímaním," nábožnou praktikou rozšírenou predovšetkým v stredoveku. Spočívala v akejsi "vizuálnej" adorácii hostie pozdvihovanej kňazom počas obradu premenenia, čo obyčajne trvalo dlhšie a sprevádzalo ho zvonenie signatúrky ako znamenie pre pobožných veriacich, hoci aj v tej chvíli idúcich po ulici. Historici zaznamenali, že pútnici často prechádzali od kostola ku kostolu práve kvôli "duchovnému prijímaniu" - spomienku na túto obyčaj predstavujú vysoké sviece na oltári,

ktoré mali zabezpečiť vo zvyčajnom šere kostolov dobrý výhľad na pozdvihovanú hostiu. V súčasnosti už úlohu signatúrky pri obrade premenenia prevzali ručné zvončeky, či gongy a najmenší zvon tak plní už len funkciu "umieráčka."

V dávnejšej minulosti sa zvonilo pred svätou omšou i po nej. Pred začiatkom informácia, že kresťania budú spoločne sláviť Eucharistiu, na konci ako odkaz pre odchádzajúcich, že ich srdcia sú naplnené Božou milosťou rovnako, ako celé doliny vyzváňajúcimi tónmi. Bolo úplne bežné, že si ľudia nahrádzali údaje času spoľahlivým zvukom zvonov.

spracovala: Andrea Matfiaková, 3.časť

zdroj: Peter Kubica - Miloš Jesenský: Zvony alebo kysucká kampanológia

Krása posvätných miest 13

Od východu Slovenska až po jeho západ je veľa atraktívnych miest v objatí krásnej prírody, na ktoré môžeme byť právom hrdí. Obklopení výnimočnosťou stavieb, architektúry, umeleckou hodnotou diel, no najmä geniom miesta ani na chvíľu nepochybujeme o tom, že sú naozaj požehnané...

Lutina

Lutina je najväčším pútnickým miestom gréckokatolíkov na Slovensku. Jeho centrom je Bazilika Zosnutia Presvätej Bohorodičky, ktorá bola postavená v roku 1908 ako jednolodový chrám. Pôvodný, drevený chrám zhorel krátko pred dokončením nového, kamenného. Bazilika bola postupne zväčšená o dve bočné lode a dopĺňaná vzácnym inventárom. Pomyselnou korunou je nádherný ikonostas a oltár v barokovom štýle.

Tradícia o zjaveniach hovorí, že 19. augusta 1851, sa miestnej obyvateľke Zuzane Feketovej zjavil sv. Mikuláš. Pokarhal Zuzanu, že v sviatočný deň zbiera hriby, kým v kostole sa slúži liturgia. Zuzana so strachom odpovedala, že je chudobná a nemá čo dať svojim trom deťom na stôl. Sv. Mikuláš smútil nad všeobecným ignorovaním nedeľ a sviatkov medzi

ľuďmi. V priebehu tohto a ďalších zjavení požadoval, aby sa na pamiatku ich stretnutia postavil na danom mieste svätý kríž. Neskôr sa svätec Zuzane zjavil opäť. Tentoraz jej daroval mariánsku ikonu, ktorú mala dať duchovnému otcovi ako dar do budúcej svätyne. Ľud žene spočiatku neveril a považoval ju za bláznivú. Keď po nevykonaní príkazov záhadne onemela a po následnom splnení jeho vôle sa jej jazyk rozviazal, ľudia na čele s miestnym kňazom uverili. O týchto udalostiach bola spísaná zápisnica, ktorú tunajší duchovný otec Štefan Rojkovič poslal na gréckokatolícky biskupský úrad do Prešova. Nastalo dôkladné skúmanie udalostí biskupským úradom a krajským lekárskeym kolégiom. Vyšetrovaním sa zistilo, že obsah zjavení v ničom neprotirečí vieroučným a mravným zásadám katolíckej Cirkvi, preto boli jeho výsledky vyšetrovania poslané do Ríma na príslušnú kongregáciu. Táto ich schválila a 24. mája 1855 Svätý Otec Pius IX. vydal dekrét, v ktorom

sú zapísané všetky odpustky, ktoré možno v Lutine získať. Lutinská hora - miesto zjavenia sa nachádza asi 1 km od pútnického chrámu a je s ním prepojená tzv. Cestou svetla, ktorú tvoria kaplnky so 14 zastaveniami s rozjímaním od sviatku Vzkriesenia po sviatok Zostúpenia Svätého Ducha.

Za politicky ťažkej situácie pre gréckokatolícku cirkev sa podarilo v rokoch 1981 - 1984 urobiť generálnu opravu chrámu. Autorom vnútornej maľby, vitrážových okien, bohostánku a ikon vo svätyni je akademický maliar Mikuláš Klimčák. Odpust sa tu koná v auguste. V roku 1988 pápež Ján Pavol II. povýšil lutinský chrám na baziliku minor. Sú tu uložené aj relikvie sv. Jána Pavla II., sv. sestry Faustíny, bl. hieromučeníkov P.P. Gojdiča, V. Hopka, T. Romžu a M. D. Trčku. Toto pútnické miesto je tiež súčasťou projektu Svätomariánska púť "Svetlo z východu", v ktorom sú zahrnuté aj ďalšie tri slovenské pútnické miesta: Levoča, Gaboltov a Litmanová.

K dominantám areálu patrí tiež drevený chrám sv. Rodiny s vyhliadkovou vežou na celé priľahlé okolie (je kópiou chrámu, ktorý vyhorel), štyri kaplnky (sv. Mikuláša s prameňom, Zosnutia Presvätej Bohorodičky s liturgickým priestorom, Sv. Anny a Sv. Kríža), krížová cesta a miniskansen drevených chrámov so 46 miniatúrami kostolíkov východného obradu zo Slovenska, Ukrajiny a Poľska. Upravenému prírodnému prameňu vody tradícia pripisuje nejedno zázračné uzdravenie. Súčasťou celého komplexu sú dva paralelne vybudované chodníky s potôčikom tečúcej vody medzi nimi. V roku 2016 tu vznikla Záhrada Bohorodičky, ktorá sa stala oázou pokoja, oddychu rozjímania i načerpania duchovných síl pre všetkých návštevníkov.

Hronsek

V tejto nevelkej obci na strednom Slovensku naozaj neviete, čo obdivovať skôr - či kaštieľ, v ktorom žil otec Juliany Korponayovej - Géczyovej (levočskej bielej pani) - Zsigmond Gézy, Vodný hrad, alebo drevenú zvonicu z roku 1726. "Topkou" obce je však jednoznačne drevený, artikulárny, evanjelický kostol, v ktorom 15. septembra 1847 spečatili svoj manželský

slub Andrej Sládkovič s Antóniou Júliou Sekovičovou. Je obklopený mohutnými lipami, ktoré korešpondujú s vekom kostola a sú nemými svedkami veľkého dňa známeho páru. Okoliu dodávajú nezameniteľné čaro, ktoré si môžete vychutnať z drevených lavičiek pod ich košatými korunami.

Miesta na výstavbu kostola vyberali habsburskí úradníci - boli najmenej vhodné na výstavbu kostola. Miesto, na ktorom stojí kostol, je bývalé hronovisko. Všade na okolí boli bažiny a blízko je aj koryto Hrona. Zaujímavosťou je, že kostol nikdy nebol zaplavený ani vážnejšie ohrozený, napriek tomu, že sa počítalo s jeho rýchlym zánikom. Nemal ani kamenný základ, ten bol položený neskoršie. Kostoly takého typu nemohli byť v každej obci, ale boli to tzv. spádové kostoly. Tento bol vybraný ako spádový pre severnú časť Zvolenskej stolice.

S jeho výstavbou sa začalo 23. októbra 1725 a už 31. októbra 1726 bol ukončený a posvätený. Od toho dňa slúži nepretržite svojmu účelu. Meno autora projektu nie je známe. Kostol je postavený v tvare gréckeho kríža. Dlhšie rameno má dĺžku 26 m, kratšie rameno

má 18 m, výška je 11,5m. Klenba pripomína tvar prevrátenej lode. Hlavné nosné prvky sú spájané tesárskymi spojmi. Zaujímavý je oltár kostola so šesticou vymeniteľných obrazov z roku 1771, ktoré sú rozmiestnené na priečelí chórov. Obrazy predstavujú jednotlivé obdobia cirkevného roka. Nad oltárom sú umiestnení anjeli, držiaci erby šľachtických rodín, ktoré pôsobili v tomto okolí a podporovali evanjelickú cirkev. Vzácný barokový organ je dielom Martina Podkonického. Rovnaký barokový štýl majú aj kazateľnica a oltár. V kostole sa nachádzajú prvky škandinávskej architektúry, ale aj prvky domácej ľudovej tvorby, ktorú charakterizujú lipové listy pod reliéfmi chórov. Jedinečné je aj amfiteatrálne usporiadanie lavíc na chóroch. Celková kapacita

kostola je 1100 miest na sedenie. Do kostola vedie 5 vchodov, ktoré sú postavené oproti sebe. Po celom obvode kostola je rozmiestnených 30 okien. Strecha je šindľová, na troch stranách sa nachádzajú umiestnené dubové kríže, len nad jedným vstupom je umiestnený kohút, symbol kresťanskej bdelosti. Kostol i blízka zvonica boli zapísané v roku 2008 do zoznamu svetového a prírodného dedičstva Unesco.

spracovala: Andrea Matfiaková

zdroje: výklad sprievodcu v kostole, informačný materiál evanjelického FÚ v Hronseku, informačná tabuľa pri kostole Hronsek, bazilikalutina.sk, www.severovychod.sk, www.grkatpo.sk, svatomarianskaput.sk, zivot.pluska.sk, rusyn.sk, www.regionsaris.sk, www.dusekarpacz.cz

Slová, ktoré postaví na nohy

Možno sa už nevie František poriadne postaviť na nohy a utrpenie formovalo jeho charakter, ale tento prejav pápeža Františka je jednoducho úžasný!

Môžeš mať chyby, byť úzkostlivý a dokonca sa hnevať, ale nezabúdaj, že tvoj život je najväčším podnikaním na svete. Toľkí si ťa vážia, obdivujú a milujú. Nezabúdaj, že byť šťastný neznamená mať oblohu bez búrky, cestu bez nehôd, prácu bez námahy, vzťah bez sklamaní.

Byť šťastný znamená prestať sa cítiť ako obeť a stať sa autorom vlastného osudu. Je to prechádzka púšťami, ale s možnosťou nájsť oázu hlboko v duši. Je to ďakovať Bohu každé ráno za zázrak života. Je to bozkávanie svojich detí, maznanie rodičov, básnické chvíle s priateľmi, aj keď nám ublížia.

Byť šťastný znamená nechať stvorenie, ktoré žije v každom z nás, žiť slobodne, radostne a jednoducho.

Máš dosť zrelosti na to, aby si dokázal povedať: "Spravil som chyby." Je to odvaha povedať, že ma to mrzí. Má zmysel povedať: "Potrebujem ťa, alebo "Milujem ťa." Nech sa tvoj život stane záhradou

príležitostí na šťastie... aby na jar bol milovníkom radosti a v zime milovníkom múdrosti.

A keď spravíš chybu, začni odznova. Pretože len vtedy budeš zamilovaný do života. Zistíš, že byť šťastný neznamená mať dokonalý život. Ale

použi slzy na zavlažovanie tolerance. Využi svoje porážky na tréning trpezlivosti. Využi svoje chyby s pokojom sochára. Použi bolesť na naladenie sa na potešenie. Použi prekážky na otvorenie okien inteligencie. Nikdy sa nevzdávaj... Nikdy sa nevzdávaj ľuďmi, ktorí ťa milujú. Nikdy sa nevzdávaj šťastného, pretože život je neuveriteľné divadlo."

pápež František, sociálne siete (Unconditionally beloved)

Dôležitosť starých rodičov

Pri návrate do detstva sa mnohým z nás vyjavia spomienky na svojich starých rodičov. Zväčša sú veľmi príjemné.

S prichádzajúcim vekom sa mení pohľad človeka na život. Dôležité sú podstatné veci: láska, rodina, viera a dobré vzťahy. V živote sa stretávame s mnohými skúškami a tie nás posúvajú dopredu,. Stavame sa zrelšími a múdrejšími. Preto je úloha starých rodičov pri výchove detí nezastupiteľná. Ich veľká obetavá láska, zahŕňa aj svoje vnúčatá. Starí rodičia majú viac trpezlivosti a lásky, často svoje vnúčatá rozmaznávajú. Je dobré, ak si vnúčatá starých rodičov vážia a k tomuto vzájomnému vzťahu prispievajú aj rodičia svojim postojom. Starí rodičia sa o svoje vnúčatá boja viac, ako o svoje

deti. Dávajú im väčšiu slobodu, čo prispieva k samostatnosti. Často sú veľkým príkladom živej viery, čo pomáha pri náboženskej výchove. Oni sú tí, ktorí privádzajú deti do kostola.

Keď boli moji synovia mali, často som ich nechávala pri svojich rodičoch, a ich starých rodičov. Neskôr som si uvedomila, že pri nich zabudli na svoje choroby, starosti, pookreli a nabili sa novou energiou. To isté robíme aj my, keď sú vnúčata u nás.

Preto nikdy nezakazujte svojim deťom návštevu u starých rodičov. Je výborné ak máte dobrých starých rodičov, ktorí sú vám nablízku a v potrebnom čase vám pomôžu.

Anička Jurcová

Stredoveké súdy v mestečku Hniezdne

Roku 1566 udelil poľský kráľ Žigmund Starý právo zriadiť súdnu radu aj Hniezdnemu. Mala rozhodovať o záležitostiach tak svetských, ako aj občianskych. Zo zápisov, ktoré sa o jej činnosti zachovali, je možné dozvedieť sa niekoľko pozoruhodných faktov, ktoré tiež vypovedajú o vtedajšom chápaní spravodlivosti nielen v Hniezdnom, ale na celom Lubovnianskom panstve. Vo všeobecnosti sa miestny richtár a traja prísediaci riadili ustanoveniami tzv. Sachsenspieglu - zbierkou zákonov, ktorá sa dnes zvykne označovať ako Saské zrkadlo. Súd bol reprezentovaný predovšetkým mužom, čo vykonával recht - právo, teda richtárom. Podľa vtedajších zvyklostí to mal byť človek s mnohoročným trvalým pobytom v meste, múdry, plnoletý, teda starší ako 25 rokov, dostatočne majetkovo zabezpečený, aby odolal pokusom o podplácanie, s dobrou povestou a všeobecne známym zmyslom pre spravodlivosť. Nesmel byť Žid, protestant, pijan, blázon ani záletník. Ak sa neosvedčil, mohol byť predčasne odvolaný. Richtár však nerozhodoval sám, ale v súčinnosti s tromi prisáznymi.

Dôležitou súčasťou súdu ako inštitúcie bol pisár. On vyhotovoval konečné zápisy zo súdnych rokovaní, jeho štylistická zručnosť mala zaručiť, aby rozsudok znel čo naj dôveryhodnejšie a nebolo ho možné zvrátiť odvolaním. (Odvolacou inštanciou pre obyvateľov Hniezdného a tiež Podolínca a Starej Lubovne bol poľský starosta sídliači na hrade Lubovňa.) Na konci 17. storočia a neskôr sa už písomnosti nemuseli písať v latinčine, ale postačovala "mieščonska" poľština. Ďalšími aktérmi vtedajšieho súdneho konania boli prokurátor a slúžny. Prokurátor v tom období nahradzoval obhajcu. Povinnosťou slúžneho zase bolo doručiť predvolanie na súd hneď po tom, čo daná osoba bola uznaná za podozrivú. Nemohol ho však odovzdať v noci, v kostole, na cintoríne, na svadbe, v kúpeľoch... Obvineného bolo možné usvedčiť na základe svedectva dostatočného počtu svedkov alebo na základe vlastného priznania. To bolo považované za poľahčujúcu okolnosť. Priznanie sa v Hniezdnom,

ale len v zriedkavých prípadoch, vynucovalo aj mučením: oblievaním vodou, ktorá bola výrazne nasýtená octom, liatím vriaceho oleja do hrdla, liatím horúcej smoly na brucho, prikladaním jedovatého hmyzu na telo, hladom...

Najčastejšími prípadmi, ktoré sa museli podľa týchto zákonov riešiť, boli krádeže. Tie sa museli rozhodnúť a potrestať v priebehu 24 hodín, po uplynutí tejto lehoty táto možnosť zanikala. Preto sa o krádežiach rozhodovalo aj v nedeľu či počas iného cirkevného sviatku, ktoré sa vtedy všetky bez výnimky svätili. Zaujímavosťou ostáva, že prichytení sa veľmi často obhajovali biedou, čo stráda ich rodina a často boli v duchu kresťanských zásad oslobodení alebo vyviazli len s malou pokutou. Vo veľkých mestách zvykli byť totiž krádeže trestané prinajmenšom odťatím ruky... Pokiaľ ide o tresty smrti, zachovali sa záznamy, že v Hniezdnom boli vykonané dva, pričom prvý raz bola obesením potrestaná krádež peňazí. V druhom prípade išlo o vykradnutie a následné zapálenie úľov. Obidva rozsudky vykonal kat zo Spišskej Novej Vsi.

Ojedinelý ostáva rozsudok vynesенý v súvislosti s požiarom, ktorý roku 1753 zničil v Hniezdnom kostol, zvoncu i jej zvony, mestskú vežu s hodinami, radnicu, školu i krčmu spolu s ďalšími 156 obytnými domami a k nim patriacimi stavbami. Spôsobil ho nedbanlivosťou pri fajčení miestny obyvateľ Jozef Raat, no súd na základe spomínaného zákonníka rozhodol takto: Pretože vinník neutekol, ale na požiar upozornil a pokúšal sa ho hasiť, je povinný uhradiť vzniknutú škodu. Na ten účel bude zabavený jeho majetok v hodnote 150 zlatých. Ale aby si pamätal, čo vykonal, bude mu vypálený na telo znak...

Aké prísne a nezvratné súdy dokáže nad inou osobou vyniesť človek... neporovnateľne odlišné s neutíchajúcou, po úprimnej ľútosti a obrátení hriešnika - vždy nanovo odpúšťajúcou Božou láskou a nekonečným Božím milosrdenstvom...

zdroj: A. Marec: Stará Lubovňa a okolie, História, povesti a legendy (krátené)

Modlitba za vnúčatá

Prázdninové dni sú častokrát aj dňami, počas ktorých deti trávajú voľný čas so svojimi starými rodičmi. Všetkým starým rodičom ponúkame túto krátku modlitbu, ktorou môžu tiež vyjadriť blízkosť a záujem o svoje drahé vnúčatá.

Nebeský Otče, tisíckrát Ti ďakujem za to, že si mi doprial radosti z mojich vnúčat. Ich anjelský úsmev, nevinné bľabotanie či bezstarostné slová naplňajú moju dušu pocitom nevýslovného šťastia. Vďaka ich prítomnosti rozkvitol náš dom ako jarňý sad. V nich vidím požehnanie pre našu rodinu, ako zázračné ovocie rodičovskej lásky a Tvoje pôsobenie v manželskom živote mojich detí.

Buď zvelebený, Bože, za to, že si naplnil moju domácnosť jasotom milovaných vnúčat, ktoré sú tou

najkrajšou odmenou za všetky útrapy a námahy, ktoré sme s tvojou pomocou prežili pre dobro mojich detí.

Pane, úprimne ťa prosím, zachovaj moje vnúčatá zdravé na tele i na duši. Naplň ich srdcia svetlom tvojej lásky a mocou tvojej prítomnosti v nich neustále rozvíjaj a rozmnožuj pravé hodnoty a čnosti, aby tak rástli v múdrosti a šľachetnosti podľa tvojich prikázaní a stali sa tak ozdobou tvojej Cirkvi i oporou svojich rodín.

Matka Sedembolestná, neopúšťaj nás v našich potrebách.

zdroj: Saletini Rozkvet, sociálne siet

Modlím sa v tento večer za všetkých...

... ktorí hľadajú, ale nachádzajú iba múry,
 ... ktorí vystierajú ruku, ale nikto ju nechytí,
 ... ktorí sú slepí, ale nikto im neukáže cestu,
 ... ktorí kričia, ale nikto ich nepočuje,
 ... ktorí chcú počuť aspoň pár slov, ale nikto k nim neprehovorí,
 ... ktorým je zima, ale nikto im neponúkne šaty,
 ... ktorí sú hladní, ale nikto im neponúkne jedlo,
 ... ktorí majú smäd, ale nikto im neukáže prameň,
 ... ktorí sú cudzinci, ale nikto ich neprijme,

... ktorí sú chorí, ale nikto si to nevšimne,
 ... ktorí sú vo väzení, ale nikto ich nenavštívi,
 ... ktorí sú v otroctve, ale nikto im neponúkne slobodu,
 ... ktorí majú smäd po láske, ale nikto im ho neuhasí,
 ... ktorí majú lásku na darovanie, ale nikto nemá smäd po ich láske,
 ... ktorí sa milujú, ale ich oddelili.

zdroj: Saletini Rozkvet

FORBASSKÝ
BEH
POMOCI

2023

transparentný účet

26.08.2023

Forbasy, Areál Ščava

registrácia

*Bežíme v ňom spolu,
pre Kristiánka!*

Ruža

Ste plné tajomstva, plné zrelej krásy! Bohaté tvarmi, farbou a vôňami. Je vo vás neha - symbol lásky a pôvabu. Nežné kvety poľnej ruže, široko otvorené kalichy... Vo vašom trní sa rozospieval vták a vy, pokorné, vydychujete do letnej prírody vôňu vzácnej sviežosti a jednoduchej, ničím umelo neprikráslenej krásy. Zlatohlávkovi si omámene hľadá cestu do vnútra kvetu, aby ho ozdobil smaragdovými svetlami v slnku. Vietor si ticho šepká s púčikmi a kukučka v diaľke odpočítava, koľko letných dní ešte ostáva... Ste krásne v našich záhradách, kde sa predbiehate v najrozmanitejších tvaroch a ste tak ušľachtilé, že nie je dosť možné, aby bol človek hrubý v okamihu, keď sa na vás díva.

Ste krásne za svitania, keď sa na vás počas ranných zôr chvejú kvapky rosy. Ste krásne, keď ráno bozkávané slnkom stojíte orosené nedotknuteľnosťou, plné vône počas horúcich poludní. Večer, keď sa ochladí, vaše vône zhustnú a oťažujú v padajúcom súmraku - voniate omamne, unavené horúčnosťou dňa. Usínajúce ruže! Živé pamiatky krásy, živé spomienky žiariaceho slnka. Oko sa nenasýti, srdce nenaplní... Veľká túžba po kráse, ktorá neopadáva, nepominie, ale sa prikradne do srdca. Keď vás chcem hodnotiť, nájdem iba tento povzdych plný túžby po nekonečnej kráse. Snáď je to vaša úloha, nádherné ruže... Prebúdzajte túžbu po tom, čo je trvalé.

FORBASSKÝ BEH POMOCI 2023

26.08. Forbasy, Areál Ščava

11:00-15:30 registrácia bežcov
16:00 štart

10 km | 5,5 km | 1 km | detský beh

f Forbasský Beh pomoci i behpomoci

Celý výťažok z behu venujeme malému Kristiánkovi s poruchou psychomotorického vývoja a mikrocefáliou.

registrácia

dobrovoľné štartovné

SVIATOSŤ ZMIERENIA sa vysluhuje: pred sv. omšou pol hodiny, v piatok a v prvopiatkovom týždni hodinu pred sv. omšou, **na prvý piatok už od 16.00.** - **CHORÝCH** pred prvým piatkom navštívim v pondelok 28. augusta od 8.30 v Hniezdnom a od 10.00 vo Forbasoch. - **VENI SANCTE** - vzývanie Ducha Svätého na začiatku školského roka bude v pondelok 4. septembra pri sv. omši o 8.00. Pozývame žiakov i zamestnancov školy. - **CELODENNÁ POKLONA** bude v Hniezdnom vo štvrtok 7. septembra v čase 10.00 -17.45. - **OHLÁŠKY:** Sviatosť manželstva majú v úmysle prijať: **Jakub Koneval** (r.k. - SL) a **Alexandra Šugereková** (r.k. - Forbasy). Ohlasujú sa 1.x (20.8.), 2.x (27.8.), 3.x (2.9.). Kto by vedel o manželskej prekážke, nech to ohlási na fare. - **NA BUDÚCU NEDELU** navštíví našu farnosť misionár Vladimír Dzurenda, ktorý pôsobí v Kazachstane. Predstaví nám svoju prácu. Po sv. omši budete môcť podporiť túto misijnú prácu svojim darom. - **DARY:** Na kostol darovali: Mária Dubjelová 100 €, rod. Kekláková na vitráže 100 €, Terézia Šandrejová na vitráže 20 €, Daniela Lizáková 300 €, Bohuznáma 100 €, Peter Šidlovský na vitráže 100 €, jubilant Štefan Rura 50 €, Magda Grigereková 50 €, p. Kromka na vitráže 100 €, jubilantka Jana Štelmachová 50 €, z krstu Radovana Regeša 100 €, jubilujúca Margita Matuščáková 200 €, rodina Výrosteková na vitráže 500 €, novomanželia Miriam a Ondrej Osvald 150 €. Pán Boh zaplať!

FARSKÉ OZNAMY

20. CEZROČNÁ NEDELA

20. august 2023

LITURGICKÝ KALENDÁR:

Pondelok (21.8.): Sv. Pia X., pápeža, spomienka
 Utorok (22.8.) Preblahoslavenej Panny Márie Kráľovnej,
 spomienka
ŠTVRTOK (24.8.): SV. BARTOLOMEJA, APOŠTOLA, mučeníka,
odpušťová slávnosť v Hniezdom (ipsa die)
NEDELA (27.8.): 21. CEZROČNÁ NEDELA
 Pondelok (28.8.) Sv. Augustína, biskupa a uč. Cirkvi, sp.
 Utorok (29.8.) Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa, spomienka

Piatok (1.9.): Prvý piatok v mesiaci
NEDELA (3.9.): 22. CEZROČNÁ NEDELA
 Štvrtok (7.9.) Sv. Košických mučeníkov, spomienka
Piatok (8.9.) Narodenie Preblahoslavenej Panny Márie,
sviatok
NEDELA (10.9.): 23. CEZROČNÁ NEDELA

ČASY A ÚMYSLY SV. OMŠÍ:

PO	21.8.	Hniezdne	8.00	+ Mária Kazmierczak
UT	22.8.	Forbasy	7.00	+ z rodiny Vasil Hlinka
		Hniezdne	8.00	+ kňaz Jozef Žvanda
ST	23.8.	Forbasy	17.00	+ MUDr. Darina Bartovicová
ŠT	24.8.	Hniezdne	18.00 - ODPUST Mons. Bernard BOBER, košický arcibiskup, predseda KBS	za veriacich / + Ema a Bernát Korsch
PIA	25.8.	Hniezdne	18.00	+ Martin Beňo, Anna a František Olešák
SO	26.8.	Hniezdne	18.00 - vigílijná	+ z rodiny Polomčák a Živčák
NE	27.8.	Forbasy	9.00	ZBP Milada a Ondrej Pristáč (25. výročie sobáša)
		Hniezdne	10.30	ZBP Peter Šiška (70 rokov života)
PO	28.8.	Hniezdne	8.00	+ z rodiny Blaščík
UT	29.8.	Forbasy	7.00	+ Anna Kmečová
		Hniezdne	8.00	za veriacich
ST	30.8.	Praha	farská púť k Pražskému jezuliatku, sv. Václavovi a k sv. Anežke Českej	
ŠT	31.8.	Praha	farská púť k Pražskému jezuliatku, sv. Václavovi a k sv. Anežke Českej	
PIA	1.9.	Forbasy	17.00	ZBP Mária, Anežka a Miloš Šidlovský č.d.148
		Hniezdne	18.00	+ Emília Arendáčová
SO	2.9.	Hniezdne	18.00 - vigílijná	++ Anna Complová, Jozefína, Štefan a Ladislav Osvald
NE	3.9.	Forbasy	9.00	ZBP Anna Polomčáková (80 rokov života)
		Hniezdne	10.30	za veriacich
PO	4.9.	Hniezdne	8.00 - VENI SANCTE	+ z rodiny Haničák
UT	5.9.	Forbasy	17.00	+ z rodiny Dubjel a Keklák
ST	6.9.	Hniezdne	18.00 - pre deti	+ Ján Krett
ŠT	7.9.	Hniezdne	18.00	ZBP Daniela a Ján Vira (25. výročie sobáša)
PIA	8.9.	Forbasy	16.00 - sobášna	za ženícha a nevestu Jakub Koneval a Alexandra Šugereková
		Hniezdne	18.00 - pre mládež	+ Marta, Anna s Michal Krett, + Ján a Mária Gotsman
SO	9.9.	Hniezdne	18.00 - vigílijná	za Bratstvo živého ruženca / za veriacich
NE	10.9.	Forbasy	9.00	ZBP Monika a Martin Kundľa
		Hniezdne	10.30	ZBP Ľubomír Kriššák (60 rokov života)